

genoegen van den tocht nog al eens vergald door het feit dat wij voortdurend langs dezelfde landschappen drijven. Er zit in dit boekje geen pit en geen teekening! Het wil aardig en fleurig zijn, hartelijk en ruim van opvatting, maar het ligt er alles veel te dik boven op, het is eigenwijs en getuigt van een zeer kwalijk verholen zelfingenomenheid. Het zevende hoofdstuk, dat handelt over de voetballende jeugd, doet in dit opzicht de deur dicht. Me dunkt, het tekort zelfs aan paedagogisch talent in deze „mijmering” moet den schrijver bij een herhaalde lectuur weinig aangenaam treffen. Maar . . . waarom het niet eerder bedacht?

R. H.

ANTOON THIRY, *Onder St. Gomarus Wake*, Rotterdam, Nijgh en Van Ditmar's Uitgeversmij., 1925.

Van de Vlaamsche prosateurs der latere jaren is Antoon Thiry zeker één der grootsten en het mag een bedenkelijk bewijs heeten voor den huidige publieken smaak, dat de populariteit van zijn werk, vergeleken bij voorbeeld bij die van een Timmermans, verre ten achter blijft. Volkomen ten onrechte overigens. Timmermans heeft kans gezien zich in betrekkelijk korten tijd vrij grondig te verschrijven, het talent van Thiry bleef ongerept, verdiepte en verbreedde zich veeleer op een gelukkige wijze, waarvan deze bundel verhalen wel een zeer sprekend exempel is. Ofschoon hun bouw en taal geheel andere wegen volgt, doen zij voortdurend denken aan het machtige proza van Ary Prins, want zij hebben hetzelfde mysterieus-transparante, hetzelfde vizioenaire in hun verbeeldingen, waardoor ook het geringste detail deelt in het snel en zeker ontstijgen aan alle „aardsche” werkelijkheid.

Dit conscientieus en met liefdevolle aandacht geschreven werk moge menigeen ervan overtuigen, dat onze proza-kunst nog niet dood is en dat men beter in een roemlooze stilte toegewijd arbeiden kan, dan dat men zijn werk prijs geeft aan de grillige gunst van het publiek, gelijk zeer velen het blijkbaar op het oogenblik noodig achten. Of is het enkel de zucht naar grootscheepsche reclame van sommige uitgevers, die op den arbeid van talrijke schrijvers zulk een karakterloos stempel drukt? Men leze er het schreeuwerig prospectus van Querido's „Mooie Karel” maar eens op na, de pakkendste bioscoop-advertentie moet het daar tegen afleggen!

R. H.

A. M. DE JONG, *Een Zwerftocht over Zee*, Amsterdam, Em. Querido, 1925.

Het boekje van den heer De Jong, uitgegeven in de reeks „Kleine Romans” van den uitgever Querido, is in het geheel geen „kleine roman”, maar een met onmiskkenbare journalistieke vaardigheid geschreven reis-